

Oral cancer

Cancersygdomme i mundhulen er omfattet af tandlægers arbejdsområde. Og selvom sygdommene er sjældne, og den enkelte tandlæge derfor sjældent diagnosticerer cancer, er det vigtigt for patienter, som fx har forandringer i mundslimhinden, at få maligne tilstande diagnosticeret så tidligt som muligt for fuld helbredelse af cancersygdommen. Det er desuden bemærkelsesværdigt, at planocellulære karcinomer forekommer hyppigere i dag end tidligere, og at den øgede hyppighed især skyldes, at flere unge mennesker får diagnosen.

I dette nummer af Tandlægebladet er der fokus på oral cancer og tandlægens rolle i forbindelse med diagnostik, behandling og opfølgning af behandlede cancerpatienter. Bladets videnskabelige del markerer temaet med to fokusartikler og fire kasuistikker, som sætter fokus på både privatpraktiserende og specialtandlægers kliniske roller.

De to fokusartikler drejer sig om præmalignitet i mundslimhinden og om senfølger af behandling af hoved-hals-cancer. Det er netop indenfor diagnostikken og den nødvendige tætte

opfølgning af patienter, som er blevet behandlet for hoved-hals-cancer, at tandlæger i primærsektoren har en meget væsentlig klinisk rolle at udøve.

I to af kasuistikkerne er der fokus på planocellulære karcinomer og spytkirteltumorer. De to øvrige kasuistikker drejer sig om behandling på de kæbekirurgiske afdelinger efter fjernelse af det syge væv, dels en maksilrekonstruktion, dels en behandling af en patologisk fraktur i underkæben som følge af et aggressivt centralt kæmpecellegranulom. Sidstnævnte er godt nok en non-neoplastisk lidelse, men et eksempel på, at også benigne processer i kæbeknoglen efterfølgende kan indebære omfattende kirurgisk behandling.

God læselyst

Nils-Erik Fiehn
Ansvarshavende og
faglig-videnskabelig redaktør